

3265. III. B. a.

✓3256

En promissa Tibi.

*Claud. de Nupt.
Honor. et Maria.*

Coniunctio Fidei

Utraque unum

*Etis cor
unum. Ezech.
Dabo*

*Franc. Julian. Wagner del.
Elias Christ. Heiss Sculp. Aug. Vind.*

Quinque Omina, Omnia Augustis Neo-sponsis auspiciatissima

REGIUM
MAJESTATIS, ET AMORIS
EPITHALAMIUM,

Augusta inter Omina

Collegij Cabacensis *Omnia Hymenæo Austriaco Auspicatissima* *Socijs Jesu*
PROPOSITUM, *Catalogo inscripto*
ET

AUGUSTIS NEO-SPONSIS
JOSEPHO I.
ROMANORUM, HUNGAR-
RIÆq; REGI CORONATO,
ARCHIDUCI AUSTRIÆ, &c. 1724.

WILHELMINÆ
AMALIÆ,
DUCI HANNOVERANÆ,

DUM
Augustis Dexteris jungerentur,
Profundissimâ Adgeniculatione
DICATUM

A.P. ENGELBERTO BISCHOFF, è Soc. JESU,

Anno

⁵ VIVant ¹ a ⁵ Vg ⁵ VstI ⁵ Ioseph ⁵ Vs ⁵ AMa ¹ LIa ¹ sponsI
Inter pro ⁵⁰ L'feros, a ⁵ Vrlf ⁵ LVósq ⁵ Ve ⁵ D'ies!

VIENNÆ AUSTRIÆ,

Apud Susannam Christinam, Matthæi Cosmerovij, Sac. Cæs. Majest. Typographi Aulici viduam.
authore Magistro Philippo Hoffpetter Soc. JESU.

REGIUM

MAJESTATIS ET AMORIS

EPITHALAMIUM

Augusta inter Omnia

Omnia Hispania Regibus Hispanis

PROPOSITUM

ET

AUGUSTIS NEO-SPONSIS

JOSEPHO I.

ROMANORUM HUNGARUM

REGIS REGI CORONATO

ARCHIDUCI AUSTRIAE

WILHELMINE

AMALIA

DUCI HANNOVERANAE

DUX

Augusta Doctoris Juris

Professores

PRÆSENT

ARCHIDUCI AUSTRIAE

et

Archiduci AUSTRIAE

WILHELMINE

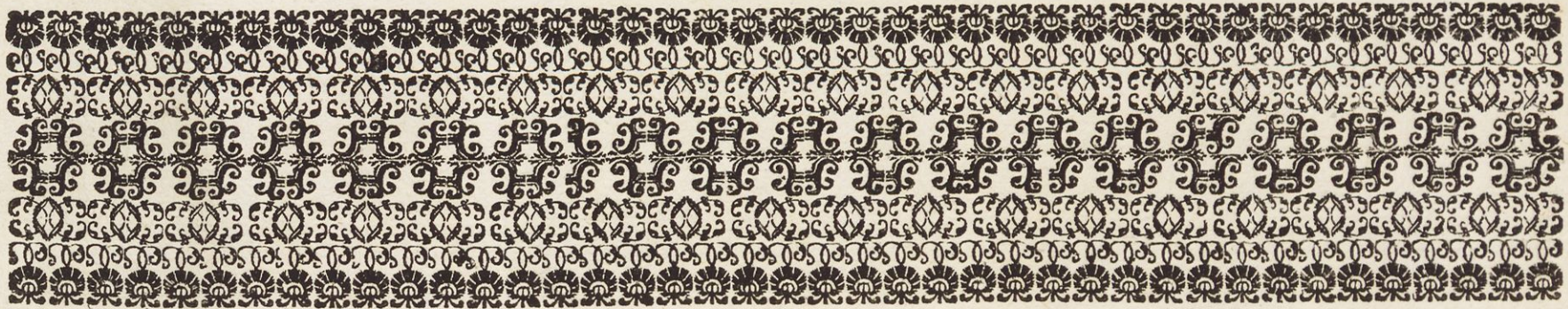
et JOSEPHO I.

ROMANORUM HUNGARUM

ARCHIDUCI AUSTRIAE

REGIS REGI CORONATO

076450030

A VgVstIs neo-sponsIs
 IOSEPHO
 gerManIæ, HVngarlæqVe regI,
 Vero VniVersæ EVropæ DeLICIo,

Et

A VgVstæ regInæ AMaLIæ,
 DVCI HannoVeranæ
 FortVnata VIta, PaX, Vbertas!

*I*N Communi hac applaudentis Europæ letitia, inter festivas Chri-
 stiani Orbis acclamationes, inter Solennes Romani Imperij, Austriæ-
 què plausus, inter accensas Austriaci Hymenæi tædas, ac personan-
 tes undiquè Nuptialis Famæ tubas liceat & mihi Servorum infimo
 Vestris pedibus affuso in Epithalamicas effundi aggratulationio-
 nes Augusti Neo-Sponsi. Quid nî enim jubilem in tanto bonorum omnium

jubilo, ut hic primus Augusti Vestri Connubij, ultimus verò Seculi hujus
Annus jam dici possit Jubileus. Extra culpam tamen audaciæ his pagellis Augu-
stos Vestros obtutus subeo, ac in meæ præsumptionis excusationem id unum
adduco: quod Clementissimus Vester in me immerentem favor mihi vo-
cem non oppresserit, sed expresserit, Ipsaque mihi Suada persuaserit: ut hoc exile
tenuitatis meæ Opusculum Augusto Vestro gratiarum Throno, Thoroque subster-
nerem, & in publicum devotissimæ meæ in Vos observantiæ anathema submis-
sissimâ Veneratione appenderem. Dúmque Augusto Vestro Nomini angu-
sti mei ingenij lucubrationem inscribo, Nuptialia quædam Omina omnia Regio
Vestro Hymenæo auspiciatissima non animo premere, sed Calamo promere
constituo. Si facultas animo meo Regiis Vestris gratiis obstrictissimo respon-
deret, struerem Augustis Vestris Majestatibus illustre virtutis, Honoris,
ac felicitatis templum: ponerem auro, argentoque fusas Majorum Vestrorum
secundissima semper Conjugia celebrantium statuas: In Regias Vestras laudes
Cælo sese miscentes triumphales arcus erigerem: in Columnis incolumis Vestri
Connubij diuturnitatem, felicitatemque adumbrarem: ex pretiosis demùm Ery-
thræi maris unionibus, ac peregrinis novi Orbis floribus Nuptialia Serta necite-
rem, & amplissimam Virtutum Vestrarum panegyrim contexerem. Ve-
rùm Majoribus hæc molimina relinquo ingeniis, calamis, ac ærariis; verba
duntaxat marmoris, ac statuarum loco, & paucula hæc folia pro lemniscis, ac
obeliscis substituo; quibus jugem in Conjugio sospitatem Augustis Neo-Sponsis
spondeo, solitam & solidam Regij Thalami felicitatem auguror, & fœcundam
Posteritatis Regiæ successionem ominor, quæ Augustos Filios, & Filio-
rum continuam in seriem Nepotes non modò progerminabit, sed orbi propemo-
dum Universo Cæsares, Reges, ac Principes suppeditabit. Letare proin-
felix Austria! & Augustas Cunas appara! Videbis paulò post, & letaberis Re-
giam Mensam ab Augusti Josephi Prolibus tanquam à Novellis Oliva-
rum

rum in Circuitu Coronatum iri, & Augustam Sponsam instar vitis abundantis in lateribus Domûs Austriacæ daturam progenies in utramque solis domum extendendas. Letare Augustissima Domus Austriaca, Orbis Domina, & gentium Regina! quæ in Heredes ex hoc novo, fœcundissimoque Thoro nascituros Majorum Tuorum facinora, Sceptra, Coronas, ac Purpuras derivabis, & per fortunatum hoc Connubium Augustam Tuam Familiam, Regnorumque fines sinè fine ampliabis. Letare Auguste Neo-Sponse Rex Josephè! qui inter varias Europæ Heroinas Eam Tibi præ reliquis in Throni Reginam, & Thori Sponsam delegisti, Cui singularis pietas, sapientia, & spes fœcunditatis suffragaretur. Quam non gemmis, sed verbis, non Calamistro, sed Calamo exorno: Habebis enim Auguste Rex Optimam in Hac Consorte Sortem; habebis in Hac desponsa Tibi Sponsa Religione Clothildem, Innocentiâ Daphnidem, Majestate Helenam, Abigaëlem Prudentiâ, Pulcheriam Sapientiâ, Juditham Fortitudine, Eudoxiam Regiâ Posteritate, ac Cumulatam donorum omnium exaggeratione Pandoram. Habebis Reginam, Cui pro Gynecæo amplissimus famuletur Regiarum Virtutum Comitatus; Cui Generis splendor, & morum candor tanquam gemini Paranymphe assistant; Cui pro dote integerrimus sit in Augustum Conjugem amor, in Regem fides. Habebunt in Illa, pauperes Elisabetham, Clementissimam Patria Matrem, Regnum denique Universum delicias suas. Veritatis pariter, ac virtutis hoc suffragium, non blandientis Calami lenocinium est. Plura in præsens differerem, ni fastidium longiori pennâ procrearem; hinc ut verbis sim brevis, Augustis Neo-Sponsis à bonorum largitore DEO animitus exopto: ut Augustus hic Hymenæus stabilem secum advehat Reipublicæ tranquillitatem, Imperij Pacem, Ungariæ quietem, prosperitatem, ac fœcunditatem Austriæ; ut Eodem Maritali annulo, & Augusti Connubij fides, & Regnorum fortuna obsignetur: in instructo Regali Thoro Spes Patriæ requiescant: Augustis Neo-Conjugibus aurea vitæ stamina

*pro Parcis ducant Charites : Nuptiales demùm Corollas Serenissimi Poste-
ritatis flores contexant. Quæ dum toto animo, & Calamo Augustis Ve-
stris Majestatibus voveo, Vobis me totum quantum Servorum minimum,
cum minima nostra Jesu Societate Sacratum volo.*

Augustarum Vestrarum Majestatum

Humillimus, aternùmque Devotissimus Capellanus

Engelbertus Bischoff, S. J.

Omen Primum
Genethliacum
Ex
Augustissimis Augusti Regis Iosephi Primi Natalib,
Et
Natalitio Leonis Sidere
Depromptum .

OMEN GENETHLIACUM.

Hæc estinum stringo Calamum,
Quo
Festivum perstringo Genethliacum.
Cui

Fama tuis tubis accine,
Tuasque calamo alas adde,
Ut secum ferat in orbem,
Orbi natum orbis delictum,
Augustum Regem Iosephum;
Quem tot Regnorum suspiria,
Tot populorum desideria
Adeò ferventibus votis, & vocibus
E' Cœlo sibi donari efflagitarunt,
Ut tandem tantis precibus tantum Orbis Christiani
Pretium sit obtentum.
Sic supplicanti Austriæ Cœlum annuit;
Quæ dum flexit Cœlo Genua,
Cœlum flexit in sua vota.
Anno
Post natam in terris Vitam
Millesimo sexcentesimo septuagesimo octavo
Iosephus Primus nascitur,
Et cum *Eo* simul Austria renascitur;
Dum Viennæ Cordi Austriæ
Datum est Cor novum
In Neo-nato *Iosepho Principe.*
Julii Casaris mense natus
Propè Augustum futurus Augustissimus;
Imperatorios fasces jam prælagit in fasciis,
In prætextâ jam dignissimus purpurâ.
Vis absque involucris, quid sentiam, edisseram?
Hic magnus in Cunis Hercules Austriacus
Ab Austriaco Jove genitus
Stabit aliquandò felix ad Clavam,
Et sedebit ad Imperii Romano-Germanici clavum.
Omen duplicis Imperii nempe Asiæ, & Europæ
Fuerant aquilæ Magno Alexandro Regi Macedonia;
Quod omen natum,
Dum nato Alexandro binæ Aquilæ
Culmen Natalitiæ Domus infedere.

Quis hoc non ominetur Augusto Regi Iosepho?
Quem in Augustissima natam Aquilarum Domo
Ipsa Gratia mundo dedit,
Ut mundo præsit.
Sacer quippe Divæ Annæ (quæ gratiam sonat) dies
Et *Augusto Iosepho* Natalis, & Austriæ hostibus fa-
talis erat.
Sic benigna in Iosephum fata conspirarunt,
Cujus gloriosis factis semper aspirabunt.
Non incongruè sidus,
Quod præfederat tunc Zodiaco, fuerat Leo;
Hoc nempe ab Astro nasci debuit
Leo Austriacus Magni Leopoldi Magnus Filius Iosephus.
Phidias statuarius, ut narrat Lucianus,
Totum ex indicio unguis leonem effinxit,
Undè proverbium:
Ex ungue Leonem.
Augustum pariter à teneris *Iosephum* metire,
Quin potius spectator orbis admirare:
Qui pro Communi Regnorum bono
Apertis semper oculis excubabit ut Leo;
Probè gnarus:
Reges esse Regni oculos.
Sub Augusto Iosepho felicior erit Germania Ægypto,
Hæc in Sceptris oculum habuit,
Illa Eum Regem habet,
Qui totus erit oculus,
Ad Cujus unicum nutum movebitur Imperium.
Natura papaverum Capitis Coronam imposuit,
Oculumque Coronæ inseruit,
Illustri Principibus documento:
Ipsos Gubernantium somnos esse vigilias.
Ipsa Primigenia diei aurora,
Dum *Augustum Regem* genuit,
Serenissimum Austriæ solem attulit.
Non parit Cœlum Austriacum, nisi sidera;
Tot protulit Europæ Soles, quot Cæsares,
Tot Republicæ luces, quot Duces,
Tot primæ magnitudinis lumina, quot Pignora.
Nemo in his nævos inquirat,

Nec ullam livor ipse maculam confingat,
 Qui dum invidet, nihil videt;
 Nec solem inficit,
 Quem maligno halitu afficit.
 Augustæ faces Austriacæ sunt sinè fumo,
 Luminaria sinè umbra,
 Fixæ stellæ sinè errore.
 Oriuntur semel, nunquam occidunt,
 Sed toti collucent æternitati.
 Lucent Austriaci adhuc omnes, & omnium virtutes
 In *Magno Leopoldo*,
Leopoldus cum omnibus in *Josepho*.
 In hos duos Augustos omnium oculi defigantur,
 In quibus omnes Austriaci designantur.
 Cœlum fit monoculum
 Uno Sole contentum,
 Ego duos in terris conspicio,
 Dum in *Augustos Leopoldum*, & *Josephum*
 Oculos conjicio.
 Cum Orientem Te abundè peroro, solem adoro
Auguste Rex Josephe;
 Qui Originem trahis à Sole
Augustissimo Genitore Leopoldo,
 Quem vel ideò *Duplo Sole*

Fulgere confirmat Anagrammatismus,
 Quod sibi parem genuerit;
 Cujus lucem nulla unquam eclipsis obscurabit,
 Cujus fortuna retrogradi cancri signum non intrabit.
 Timeat ab occasu noctem,
 Qui non adorat hunc solem Orientem.
 Vive igitur Serenissime Sol Austriacæ,
 Et cresce usque in perfectum diem:
 Fluant Illustria *Tibi* semper lustra:
 Vive tot annis, quot expetitus es votis,
 Ut nascereris:
 Servent *Te* Superi,
 A quibus Terris concessus es:
 Ament *Te* Populi,
 Quibus datus es:
 Sequantur *Te* Serenissimi Posterii,
 Quos daturus es.
 Id superest:
 Ut Superi subjecto Chronico Programmati *annuatis*,
 Et
 Deducto exindè Chronologico Anagrammati
 subscribatis.
 Quibus voveo:
 Ut quàm diutissimè luceat in Cœlo Austriaco

Programma Chronographicum.

IosephVs I feLICISSIMVs neo-sponsVs, patriæ, atqVe orbls
VtrIVs qVe sIDVs!

Cui respondet Anagramma Chronologicum:

Anagramma Chronologicum.

Iosephe VIs? VInCIs. DesponsatVs qVIs erIs? faVstVs.
IMperabls VtrIqVe soLo.

49
 30
 99

Omen Secundum
Etymologicum
Ex
Augusto Regis Iosephi Nomine
(quod Accrescentem, et Augmentum Sonat.)
Deductum.

OMEN ETYMOLOGICUM.

Elix Omen!

Augustum Josephi Nomen.

Nullum *Tibi* melius elogium scripsero,
Quàm cum *Tuo Te Nomine* compellavero,
Auguste Rex Josephæ;

Qui proprio *Nominis* Etymo
Augmentum sonas, & *Incrementum.*

Benè Austria! benè Germania!

Benè spera Religio Orthodoxa!

Augustus Augustissimi Primogenitus Filius
Accrescens Josephus

Ut vitæ momentis, sic vestris emolumentis
Crescit, & multiplicabitur.

Qui cum crescere nequeat Natalibus ab origine
Maximus,

Crescit virtute, ac felicitate,

In Orbis Christiani *Augmentum,*
Hymenæo multiplicandum.

Vix hoc augmentum pro Supremo votorum apice
Accesserat Austria,

Illicò creverunt cum *Josepho accrescente* Hæredita-
riæ Provinciæ,

Cum Provinciis triumphales palmæ,

Cum palmis triumphalibus Religio,

Cum Religione Christianitatis accessio.

Dicam ampliùs:

Arctatus antea in Hungaria Deus

Divinum promovit imperium,

Quandò *Josephus* cum annis adauxit suum;

Ut palàm sit omnibus:

Austriacas vires nunquam crescere,

Quin crescat in terris potestas Dei.

Profectò divisum habet cum Jove Imperium

Noster Augustus!

Sic tamen partiendo regna non minuit, sed auget,

Sibi que accumulât, quæ Deo mancipat.

Somniârunt Veteres:

Uniuscujusque fortunam in Nomine,

Tanquam nucleum in cortice contineri,

Omnemque in eo felicitatis seriem describi.

Faceffant hæc putida Veterum commenta!

Melius nostra prognosis *Josephina* felicitatis

Evolvit Omen, dum legit *Nomen;*

Cujus verum Etymon

Quid aliud loquitur?

Quàm perfectum Principum Archetypon,
Ad Coronas, & Sceptra cresciturum.

Binæ jam Coronæ Augustum Caput ornant,
non onerant;

Decennis insignitur Apostolicâ Hungariæ coronâ,
Ad quam Jus habuit à Sanguine, suffragium à virtute:

Virtus quippe sola ad Solium nata,

Nullique melius incumbit corona Capiti,

Quàm, quod antè suis meritis coronatum est.

Ut verò longiùs prospiceret utilitati subditorum,
Duodennis inscendit Augustum Imperij Thronum,

Inter succollantes populorum affectus,

Romanorum Rex effectus,

Et consentientibus in unum omnibus Principum
suffragiis

In Germaniæ Solium evectus,

Qui jam ante suffragia fuerat omnibus unicū votum.

Adeò ætatem mensus non annis, sed animis

Citò maturuit Coronis.

Pulcherrimo *Te Auguste Josephæ* parallelo

Josephus ille *Ægyptius* expressit:

Cui somnus in fatidicum Actorem, & Auctorem
cessit,

Illique suam fortem in prævia quadam vaticiniū
scena exhibuit,

Dum suum manipulum adorari vidit.

Tu verò in publica gratulantis,

Ac propemodum inspectantis Europæ lætitia

Incurvari *Tibi* fasces Imperii

Ab Octoviris aspexisti,

Ac incurvatos suscepisti.

Ast fronti, & menti tam Augustæ

Hæ binæ Coronæ sunt nimis adhuc angustæ;

Crescent plures cum animo Coronæ,

Ut animus cum annis crescit.

O Nomen! O Omen!

Bis Primus ex *Augusto suo Nomine*
Josephus I est:

Qui dum geminum II semper in Capite Sui No-
 minis præfert,
 Quid nî gemini Orbis Caput, & Primas erit?
 Has Principes *Augusti Nominis* Litteras
 Optimè dixero, binas Herculis columnas,
 Utrumque Orbem Complexuras.
 Tum enimverò *Josephe Crescens*
Augusti Tui Nominis Etymologiam implebis,
 Quando factorum glorià hanc *Augmenti Tui* men-
 suras complebis.
 Vis plura? imò majora accipe,
 Et Nomen ex gestis, gesta ex Nomine conjice:
 Eousque crescet *Augustus Rex Josephus*,
 Ut Heroicis factis factos, factis regna sit impleturus:
 Princeps enim magna audeat,
 Ut magnus audiat.
 Audiet *Josephus* voce populi *Pater Patria*:
 Ore Principum *Cor Germaniæ*:
 Voce *Austriæ Majorum Compendium*:
 Linguâ Gentium *Orbis Delicium*:
 Omnium Calculo *Austriacus Macedo*,
 Futurus *Asiæ Domitor*, & *Dominator*.
 Nomen, & Omen notate:

REX IosephVs I, ARCHIDVX AVstrlæ
 aVferet LVnaM.

Imò si Chronologicè Divinis è Litteris ominari liceat.

orletVr In DiebVs eIVs IVstltla, &
 abVnDantla, DoneC aVferatVr
 Aslæ LVna. *Psalmo 71.*
vers. 7.

Quod faventes Superi ratum, firmatúmque velint,
 Hoc Programmate:

Programma.

Ecce Sol mirum movet, Luna mirè perit.

Cui respondet turca
 (Invitum cogente Deo)
 Anagrammate desumpto
 Ex Joannis Cap. 3. vers. 30.

ANAGRAMMA.

Illum oportet crescere, me autem minui.
 Cresces, & multiplicaberis

Auguste Josephe

Non modò multiplici Diademate,
 Sed etiam Augustà Prole.

Ità non finè mysterio

Magno Parenti Leopoldo Primo

Succedis *Accrescens Filius Josephus Primus*,
 In Quo sit Omen Secundi.

Rudolphum, Albertum, Maximilianum, Ferdinandum.
 Primos excepere Secundi;

Ità ominare Austria de *Augusto Josepho, Sponsorum*
Fortunatissimo,

Qui *Primus* cum sit, non erit absque *Secundo*.
 Jam verò & reliqua,

Quæ ex ipso Baptismatis fonte hausisti,
 Quid sunt Nomina,

Nisi meræ felicitatis Omina?

Eustachii Cervus veteres præsignat Imperatorum
 triumphos;

Ignis Ignatii Augusti Tui Nominis splendorem;
Jacobi Baculus firmitatem Imperii;

Joannis gratia fore *Tecum* manum Domini.
 Princeps tandem *Josephi* Nomen

Amplissima suimet panegyris est.

Ingens elogium, unicum *Josephi* vocabulum!
 Quod cum exprimere nequeam eloquio,

Humili potius veneror silentio.

Ne tamen inter Chartæ pallorem, & Sepiæ ni-
 gredinem

Velut funeratum maneat,

Cæletur in auro, inculpatur cedro, inseratur
 Cælo,

Omniumque vocibus decantetur.

Cum ipsa prima *Josephini Nominis* elementa
 Omnium linguas exclamare faciant:

Io *Josephe!*

Io *Austria!*

Io *Fama!*

Centum ora resolve;

Et inter alia hoc *Cephalonomasticon* cane:

Iungite
 Omnia
 Splendidus
 Elogiis
 Plausu
 Hæredes
 Vifure
 Sæcula

Splendores,
 Votivis
 Habsburgo
 Plausus,
 Excussa:
 Superis
 Omnigenis
 Iosepho,

Insternite
 Offundite
 Sponsatur
 Echo
 Paternos
 Habiture
 Virtutibus
 Solatia,

Serta
 Vocibus,
 Hymen:
 Prognosticon
 Extensure
 Sinentibus
 Omina
 Iubila

Iosepho!
 Ostro
 Sociate
 Edet
 Penates,
 Hymen
 Vive:
 Sponso!

Omen Tertium
Hieroglyphicum
Ex
Augusti Regis Iosephi
Symbolo, Olifero Gladio,
Cum Lemmate:
Amore, et Timore
Captum.

O M E N HIEROGLYPHICUM.

Huc oculos,
Si Spectaculum cupis,
Huc animos
Si miraculum velis.
Accipe
Rem non minus auditu mirabilem,
Quàm lectu memorabilem:
Amor, & Timor,
Olea, & Gladius,
Agnus, & Leo,
Benignitas, & Severitas
Raro, & charo foedere sociantur.
Nullum hic paradoxum pango,
Sed veritatis oraculum pando:
Augusti Regis Josephi
Hæc imago est, & superscriptio;
Qui
Quod Symbolo gerit,
Factis exprimit:
Dum *Amorem, & Timorem* conjungit,
Quibus omnia junguntur imperia.
Hi sanè sunt duo Cardines,
In quibus regnorum incolumitas versatur;
Hi sunt angulares duo lapides,
Quibus imperii salus sustentatur.
Non tacendus hic Tacitus:
Qui jubet Principes, ut *Amorem* apud populares,
Timorem quærant apud hostes;
Geminum enim Principibus inexpugnabile munimentum
Est *Amor Civium, & Timor hostium.*
Augustus igitur *Josephus*
Amor Subditorum, *Timor* hostium
Cum suos amare malit omnes, amari meruit ab omnibus.
Timere cum hostes nequeat, timeri debet.
Hoc maximè formidandus, quòd hostes non formidet.
Hinc cladem sentient hostes, salutem Cives,
Illi funera suorum, hi fœnora solatorum.
Legant hæc, & lugeant Barbari,
Timeant Lunati!
Qui lunæ suæ Cornua

Lunabunt Augusto Josepho in obsequia.
Spiret nova bella Turcica bellua,
De hac tamen ferà triumphabit Austriaco ferro
Augustus Rex Josephus.
Insultet Sultanus,
Instruat feretra Tracica pharetra,
Totus licet armatus effundatur Oriens,
Ruetis tamen Barbari non tam in Occidentem,
quàm occisionem,
Nec amplius pugnam inire ausi latebitis intra
muros mures.
Imbellia quippe bella sunt, quibus Pietatem vult
impietas debellare.
Amoris Sui magnetismo
Josephus Augustus
Ferream Ottomanæ portam trahet,
Et Martiali *Timoris* ferro evertet.
Divisum hæctenus orbem
Hoc mutuo *Timoris, & Amoris* vinculo conjunget,
Ac Byzantinâ Constantini in urbe Christiana trophæa statuet
Occidentis, & Orientis Imperator.
Id quod
Vel ipsa jam natura præfagiit,
Dum compresso tenellis labellis indice digito
Augustum Regem nasci voluit;
Quo præfago naturæ portento, & minaci signo
Jam tum Orienti minabatur occasum.
Quod faxit Coelum!
Plura spondet Regia *Augusti Josephi* tessera:
Cujus
Amore, & Timore
Regna stabunt in flore.
Nihil enim ad conciliandos subditorum animos
Potentius *Amore,*
Nihil ad continendos in officio populos
Validius *Timore.*
Media inter *Amorem, & Timorem* subditorum
Tutissima stat Majestas, & Corona Regum.
Quivis obtemperat,
Dum Princeps sic *Amorem* cum *Timore* temperat,
Ut probi sentiant aureum,
Improbi ferreum:
Nocet enim bonis, qui parcit malis.
Divinè olim Divinus Plato:

In regimine Optimatum optimum esse,
 Malos *Timore* vincere, bonos *Amore* vincere.
 Oliva suas frondes extendat virtutibus in asylum,
 Et ultor gladius vitii intendat exitium.
 Exultet Pietas! contremiscat iniquitas!
 Junctis proindè manibus unà incedant *Timor*, &
Amor

Unus altero temperandus :

Ut Subditi Principem *Amantem* timeant, & *Ti-*
mendam ament.

Quò respicit Augustum *Regis Josephi* Lemma,
 Quod sit Programma :

Programma.

Amore, & *Timore*.

Ex quo conficitur geminum hoc Anagramma:

Anagramma 1.

Et *Amore* timeor,

2.

Et è *Timore* amor.

Ut indè discant, & dicant singuli :

Augusto Josepho

Subditorum *Amori*, hostium *Timori*, Regum *Flori-*
Imperium tam animorum, quàm regnorum esse.

Qui *Amore*, & *Timore* impetrabit,
 Quod imperabit;

Et *Herculis* instar *Gallici*

Aureis *Amoris* Cives, ferreis *Timoris* hostes
 Catenis trahet.

Optimus *Timor*, quem parit *Amor*,
 Quo

Captiva tenentur subditorum pectora;
 Optimus *Amor*, quem parit *Timor*,

Quo

Vel ipsa conciliantur hostium capita.
 Ad stabiliendam aliquandò Monarchiam

Augustus Rex Josephus

Duo firmissima jam adhibet principia
Amorem, & *Timorem*,

Illo adamantinis sibi vinculis omnium animos
 obstringet,

Hoc quoscúnq; Augustissimæ Suæ Domûs hostes
 constringet;

Illo flectet, hoc plectet,

Animorum Victor & armorum.

Sceptro, gladióq; felix,

Invitus quidem bella suscipiet, sed semper invi-
 ctus conficiet.

Nunquam arma stringet ultricia,

Quin confusis & fuis hostibus referet victricia.
 Non potest enim non cadere, quidquid debet

æquitati causæ cedere.

Æque bonus ferri, ac ingenii acie

Triumphabit *Marte*, ac *Arte*.

Meliùs enim sæpè bellum consiliis, quàm armis su-
 scipitur,

Securiùsq; Capite, quàm dexterâ geritur.

Martia tamen Josephi virtus cum primis emicabit,

Dum contra Christianitatis hostes dimicabit,

Quibus Christianum robur semper erit rubori.
Amore complexurus Occidentem,
Timore Cæsar cæsurus Orientem,
 Non modò tumidam, faciet timidam tyranni-
 dem Ottomanicam,
 Sed suis quòq; pronam fascibus habebit debella-
 tam.

Hæc dum triumphaturo pariter, ac fœcundo

Auguror Augusti Regis thalamo,

Utor Historico Svetonii Calamo,

Qui votis meis subscribit, dum ita scribit:

Livia è *Julia* Augustorum Familia

Augusto Cæsari nupta

Post Hymenæi statim festa hilariùs gesta

Vejetanum suum prædium revisit, quod in deli-
 ciis habuit.

Ubi Gallinam albam fortuitò spectabat,

Quæ lauri ramulum, ostro debitum, rostro gestabat;

In quam mox Aquila prætervolans irruit,

Et unà cum ramo laureo rapuit.

Ad solis regiam paulisper delata, & *Augustam Li-*
viam humi cubantem speculata

Abreptam propediem Gallinam dimisit,

Et in Augustæ Sponsæ gremium demisit.

Cúmq; Gallinam lautè nutrir, lauríq; ramulum

terræ inferi placuisset *Augusta Livia*,

Tanta pullorum soboles ex hac gallina provenit,
 Ut prædium illud ad Gallinas dein vocitatum fue-
 rit.

Lauri verò ramusculus terræ insitus in tantum lau-
 retum sensim effloruit,

Ut triumphantibus deinceps Cæsaribus triumphæ-
 les semper laureas suppeditarit.

Faustiora nobis omina

Sunt præsentia Hymenæi Austriaci hilaria:

Dum nova *Livia Wilhelmina Amalia*

Viennam (quondam villam) advolavit,

Ibique non Gallinam ab aquila,

Sed à *Jove Austriaco*, Aquilæ *Domino*

Augustum Josephum in Consortem accepit.

E quibus *Augustis Sponsis*

Pro albæ Gallinæ filiis

In Orbem prodituri candidi Aquilarum pulli

Non solùm Austriam recreabunt, sed universam

propemodùm Europam felicitabunt;

Ipsaque triumphalium laurearum feracissima

Augustissima Domus Austriaca

In lauretum conversa

In laureatâ semper Progenie, ac Coronatâ Poste-
 ritate

Sit perennatura.

Utrúmque hoc spondet *Regius* in subditos *Amor*, in
 hostes *Timor*.

Quid plura?

VIVat IosephVS! CIVes DItabit AMore,
 hostIs LVnlgerI sVbVertet slgna paVore.

Omen Quartum
 Epithalamicum
 Ex
 Auspicatissimo Augustorum Neo-Sponsoris Connubio
 Conceptum.
 Quod
 Felix orbi Christiano,
 Romano Faustum Imperio, Austriacae Domui Foecundus,
 Ac
 Orthodoxae Religioni Fortunatum.

O M E N E P I T H A L A M I C U M .

Secundis Aquilis, & Alaudis Austriacis
In vincula tandem itum est Nuptialia,
Extincta Bellonæ incendia

In faustas Regalis Hymenæi faces exarsere;
Castæque amorum tædæ armorum tædium at-
tulere.

Cessit Maritali Martialis amor;
Et quod miraculo par:

De Connubio vixdum inito nata Pax
Præmaturâ fecunditate Vtrumq; *Augustum Spon-*
sum beavit.

Ut *Augusto Romanorum Regi*
Jam liceat gratulari

Chronometrum Ordi-
ne Romano designans
labentem Annum.

Romano Computo :

Mars frenDens taCeat! paX Casto
nVblt In Igni. Igni ablativus usita-
tissimus.

O diem dierum Principem!

Qui post feralem diuturni belli facem
Tot votis exoptatam nuntiavit Pacem.

O faustam Augusti Connubii Cynosuram!
Quæ fluctuantem diu Communis felicitatis Ar-
gonavim

Ad Regium *Josephi* Thalamum, velut littus optatis-
simum

Cœlo duce deduxit,
Et post longas belli inferias Pacis ferias induxit,
Dudum jam ardebant

Pro *Augusti Josephi* Connubio Austriaci Orbis
desideria,

Quæ faustissimus jam complevit Hymenæus,
Cum Divino favente Numine, congratulante
Ecclesiâ,

Applaudente Imperio, exultante Austriâ
Sacro Matrimonii vinculo in manus convenere

Josephus & Amalia,

Uno Conjugio bis Sponsi facti,
Quo Virtus Virtuti, & Augusti Conjuges jun-
gebantur,

A quibus pariter Bona Fortuna domum ducebatur.

Regum Connubia Regnorum esse firmamenta
Scriptores afferunt,

Vos probatis *Augusti Neo-Sponsi* :
Qui *Austriacam Domum* succollare cœpistis,
Cui Christianus Orbis innitur.

Hinc Vestras non solum Manus,
Sed Principum, Regum, Cæsarum gaudia,
Et populorum vota

Nuptiali Vestro annulo Coronatis,
Eò felicius, quò Constantius,

Dum eodem adamante Conjugalis Vester Amor,
Ac Regnorum felicitas obsignatur.

Certa sunt hæc Austriæ Nubentis omina,
Dum recolit hæc Suavissima Nomina :

Programma. *Josephus, & Amalia Sponsi.*

Cui Programmati
Congratulabunda respondet Austria
Hoc Anagrammate :

Anagramma. *O vel mea Spes in His posita!*

Festivi *Majestatibus Vestris* affulgent ignes,
Quos à nova tæda Conjugali

Ipsa nox in diem conversa concepit,

Et Vienna Caput Urbium (quia *Caput Orbis* habet)
In plausus accendit,

Sed his ignibus flagrantiores affectus
In cordium subditorum igniario
Excitavit amor.

Nemo Fortunam Vestram non amat,
Nisi qui suam averfatur.

Nemo non precatur Optima,
Nisi qui pessimus.

Nemo non sperat maxima,
Nisi indignus, ut spiret.

Amores omnium rapuistis
Augusti Neo-Sponsi,

Jam Omnium Corda rapite, ac vota :
Quæ Vestræ Spei consonant,

Dum hoc ubique resonant.

Generatio Rectorum Benedicetur. Psalm. CXI. v. 2.

Surgens namque Imperii Aurora es
Auguste Rex Josephe,

Dature tot Soles, quot Proles,

Tot Reges, quot Filios,
 Tot Reginas, quot Filias.
 Nec solùm Augustus eris ab augendo semper
 Imperio
Parentis Caesaris Caesar Filius,
 Sed ab augendâ quoque per Augustam Sobolem
 Familiarum *Augustissimâ Domo Tuâ,*
 Quin imò
 Pater futurus tot filiorum, quot Subditorum;
 Quibus ut Matrem dares, quærebas Reginam,
 Adlectâ in Throni, & Thori Societatem *Amaliâ.*
 O Nomen ab ipso amore amandum!
 Hæc enim in Hoc Sapientissimo Paridis Judicio
 Judicata fuerat omnium Dignissima,
 Cui Regale Imperii pomum offeratur;
 Eique Regia Purpura deferatur.
 Cui frontem, & mentem Verecundia purpuravit;
 In Speculo namque frontis extat imago mentis.
 Sed verecundatur suis laudibus verecundia,
 Quam ne rubore suffundam, Calamum sistam.
 Id tamen ausim dicere:
 Quod Hanc Regalem Purpuram summo candore
 Animi distinguat,
 Ut Candida, & Rubicunda
 Jam Vera sit Austriaca.
 Pro Nuptiali Myrto
 Haud opus est seroto,
 Ipsa Sibi Corona est
Augusta Sponsa
 Lectissimis Virtutum Ornamentis Condecorata,
 Quibus *Sponso Regi, Deoq;*, *Regum Regi* placet;
 Nunquam magis Regina, quam cum Ancilla
 Domini.
 Quam singularis Pietas, & animorum Regina
 Comitans
 Meritò *Regiam Augusti Regis Comitans* fecit.
 Tanto siquidem *Heroi Tanta* debebatur *Heroïna!*
 Quæ *Augusti Sui Sponsi* Delicium,
 Sanctique amoris Illicium
 Tantùm allicit affectu, quantum afficit aspectu,
 Cùm sit omnigenæ Virtutis Compendium.
 Magno insuper Austriacæ fœcunditatis augurio
 Hæc *Regia Consors Regum Mater* erit:
 Dum novum Austriacorum Archiducum Alpha-
 bethum
 A prima rursùm Alphabethi Littera
 Auspicabitur *Amalia.*
 Madane Astyagis Regis Filia Cyro nupta
 Per Somnium sibi visa est vitem parere,
 Quæ Asiam Omnem protensis circumquaq; pal-
 mitibus obumbraret.
 Simile vates non tam dico, quam prædico
Augustæ Amalia,

Quæ sicut Vitis abundans in lateribus *Domus*
Austriacæ
 Augustâ Suâ Progenie
 Non Austriam solùm, sed Orbem Christianum
 implebit;
 Cujus Fructus esse non poterunt, nisi Coronati.
AVGVSTI sponSI IosephVS AMALIA
natI
ADIVngant orbI sCEptra VtrIVs-
qVe sVIs!
 Omnium Ventorum facilè primus Auster
 Id laudis habet:
 Quòd agros fœcundet,
 Et hortenses thalamos odorâ progenie fertiles reddat;
 Quid aliud Cœlum sperare jubet?
 Quàm *Augustos Neo-Sponsos*
 Austriacum Hortum novellis floribus,
 Suamque Genealogicam Arborem tam copiosis
 fructibus propagaturos,
 Ut longitudine dierum repleti videant Filios Filio-
 rum Suorum,
 Usque in Senectam.
 Accipe quid novum:
 Duo ardent in Cœlo luminaria,
 Quid Serenius?
 Duo eadem in Conchâ candescunt uniones,
 Quid candidius?
 Duo sub uno nucis cortice dulcescunt nuclei,
 Quid Suavius?
 Duæ eodem culmo flavescunt Spicæ,
 Quid fœcundius?
 Duo Sacro junguntur Hymenæo,
Iosephus, & Amalia,
 Quid Augustius?
 Ast cùm cesset in amore numerus,
 Non rectè Duos appello,
 In Quibus Duo Corpora unicâ spirant Animâ;
 Ubi Cor Duorum unum,
 Idemq; Voluntatum Consensus, & Mentium
 Conventus est:
 Siquidem

*Exprimitur ordinò
 modernus Annus
 M DC IC.*

AMata Donat Cor Iosepho Consors.
 Hic certè Poëta rem acu tetigit,
 Dum ita cecinit:
 Quàm benè conveniunt, & in uno Corde mo-
 rantur
 Majestas, & Amor...

O M E N

OMnium Ominum auspiciatissimum!
 Dum enim nubunt *Augusti Neosponsi*,
 Ipsimet nubit *Austria* Felicitati.
 Non Manuum hic tantum nexus est, sed Gaudiorum;
 Nec sola Gaudia foederantur,
 Sed comiti junguntur Perennitati.
 Concordes *Josephi Nomini Sponsorum* Dotes sunt:
 Crescunt semper, nec deficiunt;
 Augentur, ut cum illis crescat *Austria* Fortuna.
 Pande Augustos sinus *Austria*!
 Ut Tuæ capias accessionem Felicitatis.
 Vnum *Augusti Connubii* vinculum
 Omnem *Tibi* obligavit Fortunam,
 Omniaque decora adstrinxit.
 Quod munus dum obit,
 In Gordium nodum abit,
 Quem nullus Macedo dissolvat;
 Nec hostile ferrum dirumpet.
 Regnorum ingens Fulcrum est
 Vicinorum Principum amicitia;
 Majus ego accessisse crediderim Germaniæ,
 Cum Nova *Gratiano* jungitur *Pulcheria*
Josepho Amalia.
 Sociatur avitis Regnis Felicitas,
 Et aurea reviviscit Ætas,
 Dum *Aurei* copulantur *Principes*.
 Prima hæc Proles est Fortunatissimi Hymenæi,
 Quam ponè Civium Gaudia, populorum solatia,
 Regnorum Salus subsequuntur.
 O felix Conjugium! O Fœdus Fortunatum!

Arctissimus hic quippe nexus
 Non arctat Provinciarum lætitiâ, sed ampliat,
 Non stringit fortunam Urbium, sed coronat.
 Hæc sacra Hymenæi vincula
 Captivam ducunt Prosperitatem
 In sinum Patriæ.
 Non igitur *Constantinos*, & *Helenas* invidemus *Romæ*;
 Non *Eduardos*, & *Margaritas* *Britaniæ*;
 Non *Henricos*, & *Cunegundas* *Bavariæ*;
 Non *Wenceslaos*, & *Ludmillas* *Bohemiæ*;
 Dum in
Josepho, & *Amalia*.
 Velut gemino Luminari,
 Dotes Omnium relucet.
 Hinc ut *Augusto Phæbo*
 Sua non desit *Phæbe*,
Augustam Deus *Austriaco* Polo providit *Amaliam*.
 Lucete jam *Augusta Sidera*,
 In Auge Gloriæ constituta!
 Lucete Natalium radiis *Austria*,
 Honorum luce Germaniæ,
 Virtutum splendore Ecclesiæ,
 Innumeris dotibus Orbi universo.
 Non dies deficiat, quem accendistis,
 Non lux decedat, quam auxistis,
 Perennet gloriæ Meridies,
 Quem Cœlo Patriæ invexistis.
 Umbras demum, quas Stylus hic fundit,
Serenissimis Vestris gratiarum *Oculis* illustrabitis.

Collegij

L U S U S

Socij JESU Labaci
1724.

EPITHALAMICUS.

IN ANNULUM SPONSALITIUM.

Annule si jactes pretium, pretiosior en est
Sponsus; si speciem, *Sponsa* venusta magis.
 Auro si certes, auro speciosior *Ille*;
 Si gemmâ, gemmis charior *Ista* venit.
 Nulla tibi macula est, multò sed purior *Ille*;
 Rarâ luce nites, clarior *Ista* tamen.
 Tu captas oculos, rapiunt at pectora *Sponsi*;
 Virtutes *Illis* mille, fat una Tibi.
 Tu solum digitos, *Illis* quoquè Regna coronant;
Illis implent Orbem, te capit una manus.
Augustas ergo cur *Dextras* annule possis?
 Ornari à *Sponsis* annulus ipse cupis.

IN INGRESSUM REGIUM.

Totus ad ingressum diffunditur Austrius Orbis,
 Ut revehat *Regum* par in amore pari.
Augusta *Augusto* Regi sociata Viennam
Amalia ingreditur, Quam comitatur Honor.
 Præcedunt læti cætus, Sponsosquè sequuntur,
 Festivos geminat Nobilis Aula sonos.
 Ambit Honor *Sponsos*, circumstant mille favores,
 Hinc plausus festi, hinc gaudia mixta sonant.
 Auro, argentoquè micant, chlamidesquè, togæquè
 Et currus, & equi multo adamante micant.
 Non litui defunt, non tympana, fistra, tubæquè,
 Non tormentorum Fulmina, Serta, faces.
 Non est vulgaris Pompa hæc; est, cerno, Triumphus,
 Victor in aurato torque triumphat *Amor*.

IN PORTAS TRIUMPHALES.

Porta Triumphalis *Neo-Sponsis* trina locatur,
 Plus tamen utroquè in Corde triumphat *Amor*.

Sed quibus è lignis surrexit publica Porta?
 Nulla hic Cupressus, Myrtus ubiquè micat.
 Quisque Triumphales audet transcurrere Portas,
 Portam Vnus Cordis sed penetrare potest.

IN AUGUSTUM CONNUBIUM.

Fœdera Connubij *Josephus*, *Amalia* jungunt,
 Stringit utrinquè manus has *Amor*, atq; *Fides*.
 Insuper *Augustis* spondet *Spes* maxima *Sponsis*
 Natos Natorum, Progeniemquè novam.

IN EPULUM NUPTIALE.

Digna Diis mensa sed quis condivit Amicis
 Felices Epulas? credite, purus *Amor*.
 Jupiter *Ambrosiam* sineret, sua munera *Liber*
 Linqueret, ut mensis possit adesse novis.
 Non ori hic tantum, sunt & bellaria menti,
 Castus *Amor*, Cordis pignus, amica *Fides*.

IN CHORUM GENIALEM.

Jam Princeps *Hymenæus* adest, date Cymbala
 plausum!
 Concentus misce *Musa*, sonate *Chori*!
 Audimur! resonant *Cytharæquè* *Lyræquè*; sed inter
 Has fides recreat maximè amica *Fides*.

IN FESTIVOS IGNES.

Pronuba conde faces, Geminata & Lumina
 Juno!
 Tædas, & Flammas tollito, tolle focos.
 Quin & Nocturnam quoquè *Sidera* tollite *Lu-*
 cem,
 Et Tu *Coeligenum* tollito *Phœbe* diem.
Lucernæquè, faces, & Lumina singula defint,
Bina Diem plenum *Sidera* nostra dabunt.

Omen Quintum
 Imperiale
 Ex
 Fortunatissimo Augusti Romanorum, et Hungaricae
 Regis Iosephi
 Futuro Regimine
 Desumptum.

OMEN IMPERIALE

ALtiùs calame jam eluctare,
Celsiores scribas apices,
Cum nitaris ad Majestatis apicem.
Non vulgare est, quod divulgas:
Auspicatissimum enim Gubernium exaras,
Quod DEO Auspice quondam auspicabitur
Augustus Rex Josephus,
Dum fatigato aliquandò *Atlanti* succedet *Hercules*
Ut *Austriacum* Cœlum fulciat, & *Romanum*
Orbem sustineat.
In Throno *Augustus*, in Consilio *Facundus*, in
Thoro *Fœcundus*
Rex Josephus
Majores Suos sequitur tempore, non gloriâ,
His par futurus gestorùm memoriâ,
Non solum adorata Proavorum vestigia lecturus,
Sed etiam sectanda Nepotibus relicturus;
Ut in *Uno Josepho* habeas
Compendiosam omnium *Austriacarum Virtutum*
Epitomen.
In propaganda Religione Religiosissimus
Non celat Zelum suum.
Sola quippe Religio Regum, ac Regnorum solida
basis est;
Omniâq; Principi secunda, Cui prima de Deo
Cura;
Nec solidius stare Solium potest,
Quàm quod firmatur ab Eo, Qui firmamentum
Solidavit.
Donet Princeps Deo Cor suum,
Dabitque illi Deus Cor subditorum.
Sub *Augusto Josepho*
Ratio Statûs stabit solo Deo,
Firmâq; Regnorum unio
Custodietur ut pretiosus unio.
Clementissimus pariter ac Justissimus Rex,
Ut *Amore* Clementiæ, sic *Timore* Justitiæ
Suis Regnis præerit, ac proderit.
Adiri facilis, facilior exorari
Sæpè præcones Clementiæ dimittet, quos mortis
reos accipiet;
Sat effusum credens sanguinis, si supplicibus in

genas diffundatur.
Non semper Cœlum fulminat, cum fulgurat;
Cadunt Jovis fulmina paucorum ictu, plurimo-
rum metu.
Nec minor ars est delicta corrigere Clementiâ,
quàm Justitiâ;
Pœnitentiâ, quàm poenâ;
Verbo, quàm verbere.
Augustissimam Domum Austriacam
Dum Cœlum posuit, Clementiæ aram voluit,
In qua tot Clementium Principum Statuæ venera-
tioni mortalium exponuntur,
Quot in Ea imperârunt, & imperabunt.
Paribus pariter utrinque momentis
Augustus Rex Josephus.
Librabit Justitiæ bilancem,
Quæ justo pondere dat Cuique suum,
Benemeritis præmia, reis supplicia.
Princeps enim subditorum vitia sua facit, quæ
non punit;
Nec Justitiæ laudem sibi vendicat, qui delicta
non vindicat.
Astræa ubi terras reliquit,
Principes sui locò terris Numina imposuit,
Quibus suam bilancem, & gladium commisit,
Ut gladium gerant in latere, bilancem in corde.
Genuinum Principis insigne
Imperialis est Aquila tam fulmine, quàm Coronâ
insignis,
Ut fulmina jaciat in malos,
Præmia conferat in bonos,
Pauperesque pupillos tueatur, ut Justitiæ pupillam,
Quos quisquis lædit, Justitiâ offendit,
Ubi delicatissima est.
Admirandam in Consiliis *Augusti Josephi* sapientiam
Jam hodie omnes suspiciunt,
Et responsa ut oracula excipiunt.
Adeò maturo Consilio librat omnia, ut Apollo,
Et elimato decidit judicio, ut Romanus Cato;
Quod vel ipsa invita fatebitur invidia.
Arcanorum quoq; Consiliorum tenacissimus
Princeps
Probè novit:

Confilia esse tuta, quamdiu tecta.
 Optimè bombyx operatur, dum operitur.
 Adesto Fama!
 Mundum pervola & promulga
Augustum Josephum
 Antecessorum Gloriam, Posterorum Ideam;
 Qui Paternæ Virtutis, ac Felicitatis Hæres
 Utramq; ad immortale nomen extulit, dum in se
 transtulit,
 Ut ad Imperii semel Speculam evehendus, in Spe-
 culum Imperantibus sit proponendus.
 Adorabant populi Triumphatorem Pietate
Rudolphum I.
 Victoriâ, & Pace *Albertum II.*
 Libro, & Gladio *Fridericum IV.*
 Inconcussâ Magnanimitate *Maximilianum I.*
 Fortitudine *Alexandro Superiorem Carolum V.*

Candore, ac Constantiâ *Ferdinandum I.*
 Religione, ac Pietate *Ferdinandum II.*
 Probitate, & Justitiâ *Ferdinandum III.*
 Nunc verò *Consilio, & Industriâ*
 Antecessorum decora in Se Uno complexum
Leopoldum I.
Augustissimum Progenitorem Tuum,
 Quorum Singulos in Te *Auguste Rex* sibi reddendos
 Auguratur Orbis
Augustis Tuis habenis moderandus.
 Hoc dum *Augusto Regi Josepho* gratulamur,
 Omnibus numeris absolutam felicitatem apprecamur;
 Quam Cabalisticis Calculis subijcimus,
 Et ad omnes votivæ nostræ Arithmeticæ regula
 las computatam
 Hoc versu certam statuimus:

Sit Josepho Primo Hæres, ac vita, triumphhi!

Demonstratio Cabalistica.

S - 90	J - 9	P - 60	H - 8	A - 1	V - 200	T - 100
I - 9	O - 50	R - 80	A - 1	C - 3	I - 9	R - 80
T 100	S - 90	I - 9	E - 5	-	T - 100	I - 9
-	E - 5	M - 30	R - 80	-	A - 1	V - 200
-	P - 60	O - 50	E - 5	-	-	M - 30
-	H - 8	-	S - 90	-	-	P - 60
-	O - 50	-	-	-	-	H - 8
-	-	-	-	-	-	I - 9
199	272	229	189	4	310	496
<i>Summa</i>						
199						
272						
229						
189						
4						
310						
496						

Ex hac Summa conficitur annus

1699

Clavis Cabalæ.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	V	X	Y	Z
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	200	300	400	500

In dictorum hactenus omnium Ominum Epiphonema sit Epithalamicum,
 quod subjungo Poëma.

CARMEN EPITHALAMICUM.

 Augustis Sponsis date júbila, plaudite gentes!
 Vos Aquilæ primùm Latij fastigia mundi,
 Tum trifidi Ungariæ colles, Boëmíq; Leones,
 Quásque suâ virtute regit, defendit & armis
 Austria semiDeûm Genitrix, date júbila gentes!
 Jam de liminibus Divûm vota inter *Amori*
Majestas sociata redit, sacrisque peractis
 Jam redit *Amaliæ* junctus *Josephus* ab aris.
 Austriaci plaudant! ipsum jam in gaudia cælum
 Solvitur, æthereisque orbis melioribus ardent
 Ignibus, exemplo subjectis signa daturi
 Lætitiæ terris. Sed quas in júbila gentes,
 In plausus quas quæro plagas? Germania quando
 Nunc omnis resonat plausu, dum compita faustis
 Vocibus implentur; famulis dum Rhenus & Ister
 Undis ad Germana ferunt, & ad æquora Ponti
Desponsi Austriadûm celeberrima gaudia *Regis*;
 Marmoreæ quando moles sua culmina cælo
 Miscent, luminibûsque suis exosa Vienna
 Pallentes umbras gemmis succendit & auro
 Æmula sideribus plaudenti gaudia turbæ,
 Hungara mox tellus, Germanis addita Sceptris
 Excipiens Charâ comitatum *Conjuge Regem*
 Ingeminat plaudens: Deus Hunc, Deus æthere ab alto
 Delegit mihi Tutorem, ultorémque meorum;
 Lunigeram *Hic* gentem, atque impia bella moventem
 Patris ad exemplum coget persolvere pœnas.
Hic ruet in medios hostes, *Hic* prælia inibit,
 Sic bellum, sic arma geret, victásque per urbes

Sic Sibi sternet iter, Victoris sistere cursum
 Vis nulla ut possit; post laurea prœlia donec
 Ipsa gravis spoliis ad mœnia Constantini
 Proferat Imperium, firmetque Nepotibus olim
 Venturis, Patriisque regat virtutibus Orbem.
 Ergo cresce *Josephe* Oriens spes maxima mundi,
 Auspiciis Superum, felici atque omine fies
Filius accrescens Joseph! Sic Austria tellus,
 Sic & Regna vovent Patrijs subiecta lupatis,
 Hanc aliquando suo *Regi* exoptantia Sortem,
 Ecquis enim terris est *Magnum* post *Leopoldum*,
 Quem sic Sceptra, aut quem Latium Diadema decoret?
 Quis par *Josepho*? Solum jam spirat Amorem
 Nomen; diligitur pariter, pariterque timetur,
 Orbem ter felix rectorus *Amore Timore*.
Te Solymæa manent nostræ monumenta salutis
 Eripienda Getis, *Te Rex* ante omnia poscunt,
 Ultricemque *Tuam* dextram; *Te* Pontus & Hæmus,
 Thracia, *Te* Nilus, gelidæque Boristhenis undæ
 Victorem aspicient, dictantem jura videbunt,
 Christiadumque sacros ritus renovare per urbes.
 Et *Tu Hanoverani* Lux fulgentissima Cœli
 Austriaco conjuncta *Viro*, tantique per orbem
 Consors Imperij: jam *Te* venerabitur *Isther*
Nomen adorabunt populi. Jam *Rhenus* & *Albis*
Serviet, in medios ibis *Regina Sicambros*.
 Quæ propior Sceptris facies? quis dignior illo
 Vultus erit? non colla nives, non labra corallus,
 Non oculos æquant Stellæ, violæque capillos;
 Tota *Deæ* facies, *Reginæ* aptissima forma.
 Vive, *Tibi* longæva Deus Connubia servet!
 Sic *Te*, centuplicata petunt quod vota, Parentem
 Excipiant populi, Sobolésque simillima Patri,
 Parvulus Austriades genibus confidat avitis.

Claudianus de Nuptiis
 Hon. & Ma.

Effusum hæcenus in Epithalamicas aggratulationes calamum
 In hoc Systemate nondum sisto ;
 Quid nî enim ampliùs exclamem ,
 Et
Augustis Neo-Sponsis
 Nuptialem Dithyrambum acclamem ?
 Cum Chronostico ex initialibus solis litteris conflato :

Musa plaude Nuptialis
Debicollis vecta clivo !
Cude faustum læta metrum ,
Lude tantis digna Sponsis !
Vincta suavi flore comptos **M**usa versus concine.
Verba puro fonte manent,
Vota Cœlum certa firmet !
Vita Sponsis ergò felix ,
Vita triplo major ævo
Vernet inter Sceptra, lauros, inter & victorias.
Vota mundi, vota Cœli
Vna sunt, ut dulcis Hymen
Iam novellos, & tenellos,
Iámque multos, & serenos
In thoro felice flores uberes progerminet.
Io sumat pleetra Phœbus !
Io promat metra Clio !
Inter alti tésqua Pindi
Inclytæ sonent Sorores !
Ito Pæan, venit Hymen
Io felix, io Sponsis ! io faustum Patriæ !

Plura non prosequor,
 Quæ de *Te* non assequor
Regum Maxime.
 Scrutaturus enim *Majestatem Tuam* obruor à Gloriâ.
 De qua
 Tam Copiosum esset scribendi argumentum,
 Ut necesse foret librum incipere, cùm jam debeat desinere.
 Ut finis Coronet Opus,
 In *Te* Coronato Vertice
 Metam figit Epithalamium meum,
 Quod non alium, nisi *Te* finem statuere potuit,
 Qui illi fuisti Principium.

Leopoldo
 Magno
 Imperatori
 Augustissimo,
 Caesarum, Regumque
 Germaniae
 L.
 Ideoque Monarchiae
 Jubileo,
 Saeculum IX.
 Imperii Romano Germaniae
 Complenti
 Humillime dedicatur
 Anno Saculari et Jubileo
 a Clienti optimo
 Josepho Guilio ab Hofmanno

